

sygnatura akt III K 1017/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR. Fryderyk Kwiatek

Protokolant Anna Mendelska

po rozpoznaniu dnia 17 lutego 2016 r

sprawy A. P.

urodz. (...) w K.

syna M., K. zd. D.

oskarżonego o to, że :

w dniu 20 listopada 2015 roku w Ł. , w woj. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości , przy stwierdzonym stężeniu 1,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym w ruchu lądowym, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 31 lipca 2009 roku (sygn.. II K 509/09) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

to jest o czyn z art. 178a§4 kk

I oskarżonego A. P. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 178a §4 kk i za czyn ten na podstawie art. 178a §4 kk przy zastosowaniu art. 37 b kk wymierza mu karę 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30(trzydziestu) godzin miesięcznie;

II na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5(pięciu) lat;

III na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy) złotych;

IV zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty oraz od poniesienia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 1017/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z 31 lipca 2009 roku sygn. akt II K 509/09 Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze skazał oskarżonego A. P. za czyn z art. 178a § 1 k.k. Sąd wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby a także orzekł wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, biegnący od 4 maja 2009 roku, nałożył na niego świadczenie pieniężne w kwocie 200 zł i zobowiązał go

do powstrzymania się w okresie próby od nadużywania alkoholu. Oskarżony naruszył zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, za co Sąd Rejonowy w Wałbrzychu skazał go wyrokiem z 14 grudnia 2011 roku sygn.. akt III K 774 na karę 25 stawek dziennych grzywny, po 40 zł każda, zamienioną na karę pozbawienia wolności.

W dniu 20 listopada 2015 roku oskarżony naprawiał należący do niego samochód marki R. (...). Mimo że tego dnia od godziny 9.00 do godz. 11.00 wypił kilka piw, niewiele później wsiadł do samochodu i pojechał z K.do Ł.. Tam w wyniku nieudanego manewru pojazd kierowany przez niego zawisł nad rowem. Przybyli na miejsce funkcjonariusze zbadali trzeźwość oskarżonego. Wynik badania, tj. 1,62 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza i dalsze wyniki, tj. 1,33 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza i 1,30 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza zdecydowały o zatrzymaniu oskarżonego

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego A. P. k. 11-12

- informacja o karalności k. 13-15

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 3.

Oskarżony ma 41 lat. Wyuczył się zawodu rolnika, ale jego jedyne źródło dochodu, a zarazem jedyny składnik majątku, stanowi wynagrodzenie, które przynosi mu świadczenie pracy dorywczej. Oskarżony utrzymuje żonę i troje małoletnich dzieci. W toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości co do poczytalności oskarżonego.

Oskarżony nie kwestionował sprawstwa i w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu oraz zwięźle opisał okoliczności, w jakich przyszło mu naruszyć normę chronioną art. 178a § 4 k.k. Oskarżony wyraził gotowość poddania się karze i wniósł do Prokuratora, by ten wystąpił z wnioskiem o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie oskarżonemu za czyn z art. 178a § 4 k.k. przy zastosowaniu art. 37 b k.k. kary 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary roku ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie a także orzeczenie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 zł i orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Prokurator zaaprobował stanowisko oskarżonego, a Sąd, uwzględniając wniosek oskarżyciela, dał w wyroku wyraz zgodnej woli stron.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego A. P. k. 11-12

- informacja o karalności k. 13-15.

Sąd zważył nadto, co następuje:

Mając na uwadze zebrane dowody Sąd przypisał oskarżonemu sprawstwo i winę. Oskarżony nie taił, że zanim wsiadł do samochodu (co miał zresztą uczynić z braku jakiegokolwiek racjonalnego powodu) w stosunkowo krótkim czasie wypił kilka piw, a w czasie badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym, tak jak w czasie kierowania samochodem, pozostawał w stanie nietrzeźwości. Wyniki wspomnianego badania, świadczyły o znaczącym przekroczeniu progu 0,25 mg alkoholu na litr wydychanego powietrza, wytyczonego normą art. 115 § 16 k.k., a tym samym o znaczącym ograniczeniu sprawności psychomotorycznej oskarżonego w czasie kierowania rzeczonym pojazdem i dowiodły wiarygodności lakonicznych wyjaśnień oskarżonego. Pozostając w czasie kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, do tego w realiach uprzedniego prawomocnego skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 4 k.k.

Oskarżony jest osobą w dojrzałym wieku, mającą rozeznanie stosowne do wieku i doświadczenia związanego z poprzednimi skazaniami oraz niezakłóconą zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nieprzymuszony żadną życiową potrzebą zdecydował się kierować samochodem, mimo że w ciągu trzech godzin poprzedzających taką decyzję wypił kilka piw. W tych okolicznościach Sąd przyjął, że czyn oskarżonego był zawiniony w stopniu wysokim.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie limitujący stopień winy i ramy ustawowego zagrożenia, jednak nie tracąc z pola widzenia, że na utrzymaniu oskarżonego pozostaje czworo bliskich, a sama kara wolnościowa przy bezskuteczności dotychczasowego oddziaływania karnoprawnego nie będzie skutecznym narzędziem, podzielił zapatrywania stron co do celowości zastosowania rozwiązania przewidzianego w art. 37 b k.k. Kara 2 miesięcy pozbawienia wolności będzie za sobą niosła dolegliwość adekwatną do rozmiaru bezprawia manifestowanego zachowaniem oskarżonego, wyrażającego się w znaczącym stopniu ograniczenia sprawności psychomotorycznej kierującego pojazdem, a co za tym idzie rozmiarach zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu powodowanego pozostawianiem w stanie nietrzeźwości. Taka kara będzie również wystarczająca by w powiązaniu z późniejszym wykonywaniem kary ograniczenia wolności trwale odwieść oskarżonego od powrotu do przestępstwa. Do tego nie będzie stanowić długotrwałej niegodności pogarszającej znacznie warunki bytowe bliskich oskarżonego. Wykonywanie kary roku ograniczenia wolności polegającej na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie spełni dodatkowe cele wychowawcze i kompensacyjne, a nie będzie w istotnym stopniu ograniczać innych form aktywności oskarżonego służących zdobywaniu środków utrzymania koniecznego dla niego i bliskich. Wymierzając karę na podstawie art. 37 b k.k. Sąd miał na względzie nie tylko wolę stron, ale i konieczności utrwalenia przekonania pozostałych adresatów norm prawnych o obowiązywaniu prawa i nieuchronności odpowiedzialności za jego naruszenie. Wymierzając rzeczone kary Sąd miał na względzie dotychczasową karalność oskarżonego, a więc nie tylko uprzednie skazanie za czyn z art. 178a § 1 k.k. ale i za występki z art. 244 k.k. Dotychczasowa postawa życiowa oskarżonego znamionowała postęp procesu demoralizacji, jednak gotowość poniesienia odpowiedzialności i żal, prezentowane w toku postępowania, uzasadniały przekonanie o powodzeniu oddziaływania karnoprawnego w warunkach przewidzianych w art. 37 b k.k.

Mając na uwadze okoliczności, które zaważyły na wyborze rodzaju kary i jej wymiarze a także niepozostawiającą większej swobody normę art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł o świadczeniu pieniężnym na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10 000 zł. Podobne przesłanki i взгляд na gotowość oskarżonego, zapewniającego szczerze o woli poniesienia surowej odpowiedzialności, zdecydowały o wyjątkowym odejściu od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i poprzestaniu na adekwatnym w tych realiach, gwarantującym długotrwałe wolność od podobnych uchybień, zakazie prowadzenia takich pojazdów na okres 5 lat.

Mając na uwadze zapewnienia oskarżonego o wysokości dochodu i potrzebie utrzymywania czworga bliskich Sąd przyjął, że obciążenie go kosztami sądowymi będzie dla niego zbyt uciążliwe i zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od poniesienia tego ciężaru, a wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.